

Folketingets Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalg

ERHVERVS MINISTEREN

25. marts 2019

Besvarelse af spørgsmål 12 ad L 158 stillet af udvalget den 12. marts 2019.

ERHVERVS MINISTERIET

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

Vil ministeren kommentere henvendelsen af 11/3-19 fra Finans & Leasing, vedrørende kreditaftaler, jf. L 158 - bilag 4?

Tlf. 33 92 33 50
Fax. 33 12 37 78
CVR-nr. 10092485
EAN nr. 5798000026001
em@em.dk
www.em.dk

Svar:

Finans og Leasing rejser en række spørgsmål, der til dels også blev rejst i forbindelse med høringen, hvorfor der indledningsvist henvises til høringsnotatet til lovforslaget.

Vedr. selvstændigt forretningsområde

Finans og Leasing anfører, at lovforslaget reelt undtager potentielt meget store områder af kreditaftaler, hvis de udstedes af en virksomhed, hvis hovedformål ikke er udbud af lån.

Lovforslaget omfatter virksomheder, der yder lån til køb af varer og tjenesteydelser i den virksomhed, der yder lånet. Det kan f.eks. være et supermarked, der selv vil yde lån til køb af varer i supermarkedet, hvis långivningen udgør et selvstændigt forretningsområde i virksomheden.

Som det fremgår af lovforslagets bemærkninger beror det på en konkret vurdering, hvornår långivning udgør et selvstændigt forretningsområde. Hvis kreditgivningen vil kunne drives som en selvstændig virksomhed, vil der være tale om et selvstændigt forretningsområde. Det sikrer, at der gælder lige konkurrencevilkår på markedet for forbrugslån.

Hvis en virksomhed markedsfører sig over for offentligheden med, at der udbydes kreditaftaler til køb af varer eller tjenesteydelser i virksomheden, vil det som udgangspunkt også medføre, at långivningen udgør et selvstændigt forretningsområde.

Långivning, der ikke ydes til køb af varer og tjenesteydelser i virksomheden, vil altid kræve en tilladelse som forbrugslånsvirksomhed.

Der vurderes derfor ikke at være store områder af kreditaftaler, udbudt af forbrugslånsvirksomheder, der ikke er omfattet af loven.

Vedr. præcisering af begrebet "udenlandsk finansiel virksomhed"

Finans og Leasing finder, at udtrykket "udenlandsk finansiel virksomhed" bør være mere klart, så der hermed alene tænkes på finansielle virksomheder omfattet af FIL § 5, stk. 1, nr. 1, og f.eks. ikke filialer af et udenlandsk finansieringsselskab, uanset om finansieringsselskabet er undergivet godkendelseskrav/tilsyn i sit hjemland.

Det fremgår imidlertid af lovforslagets § 1, stk. 2, nr. 1, at loven ikke finder anvendelse på finansielle virksomheder omfattet af § 5, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed og udenlandske finansielle virksomheder, som driver virksomhed her i landet gennem filialetablering eller grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed.

Vedr. fit og proper vurdering

Finans og Leasing anfører, at kravene til fit & proper-vurderingerne i den finansielle lovgivning er meget ensartede. Hvis et ledelsesmedlem (bestyrelse, direktion m.fl.) allerede er godkendt efter bestemmelser i den øvrige finansielle lovgivning f.eks. efter lov om finansiel virksomhed eller forsikringsformidlingsloven, bør der med henblik på at undgå unødige administrative byrder ikke skulle gennemføres fornyet godkendelse efter § 4 i denne lov. Finans og Leasing foreslår, at dette tilføjes som nyt stk. 4.

Vurderingen af, om et ledelsesmedlem opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene (fit & proper-kravene) skal foretages ud fra den konkrete stilling i den konkrete virksomhed. Selvom et ledelsesmedlem er blevet vurderet egnet og hæderlig til en konkret stilling i en konkret virksomhed, er ikke nødvendigvis ensbetydende med, at vedkommende vil anses for at være egnet og hæderlig til at varetage en anden stilling i den samme eller i en anden virksomhed. Det gælder allerede i forhold til ledelsesmedlemmer i alle andre typer virksomheder, der er underlagt krav om egnethed og hæderlighed.

Vedr. krav til kreditværdighedsvurdering

Finans og Leasing anfører, at Forbrugerombudsmandens nuværende retningslinjer for kviklån er indsat i bemærkningerne til § 9 uden markering af, at der alene er tale om Forbrugerombudsmandens retningslinjer for kviklån med løbetid op til 3 mdr.

Som det fremgår af høringsnotatet, er affattelsen af bemærkningerne til lovforslagets § 9 udbygget i forhold til de oprindelige bemærkninger til kreditaftalelovens § 7 c. Denne udbygning har til formål at fremme forståelsen af indholdet af forpligtelsen til at foretage en kreditværdighedsvurdering hos forbrugslånsvirksomhederne.

Finans og Leasing anfører endvidere, at statistiske oplysninger bør kunne indgå sammen med individuelle økonomiske oplysninger om låntager i en helhedsvurdering af, om kravet til kreditværdighedsvurderingen er opfyldt.

Det skal hertil bemærkes, at det fremgår af bemærkningerne til den foreslåede § 9, at den foreslåede bestemmelse ikke udelukker, at forbrugslånsvirksomheden tillige foretager en vurdering af det statistiske segment, som forbrugeren hører til. Statistiske oplysninger kan dog ikke udgøre grundlaget for den vurdering af forbrugers økonomiske situation, som långivere efter den foreslåede bestemmelse har pligt til at foretage.

Vedr. identifikation af relevant målgruppe

Finans og Leasing finder, at det bør præciseres i bemærkningerne til § 10, at meget højt forrentede kviklån, der i dag markedsføres med rentesatser på flere hundrede procent i årlig nominel rente, ikke må markedsføres mod unge studerende eller andre grupper med en generelt svag økonomi, uanset om der tages et forbehold for kreditvurderingen eller ej.

Det skal hertil bemærkes, at det fremgår af forslaget til § 10, stk. 2, at en forbrugslånsvirksomhed skal sikre, at typen af kreditaftale er hensigtsmæssig for den identificerede målgruppe.

Det betyder, at det vil være i strid med lovforslaget at udbyde kreditaftaler med et meget højt ÅOP til kunder med en svag økonomi og ringe betalingssevne, da en sådan kreditaftale ikke vil være i målgruppens interesse, fordi denne målgruppe må forventes ikke at være i stand til at tilbagebetale et sådant lån.

Det medfører, at det ikke blot vil være i strid med reglerne om kreditværdighedsvurdering at indgå en aftale om et sådant lån med sådanne kunder, men også være i strid med § 10, stk. 2, at målrette markedsføringen til denne målgruppe, og virksomheden vil kunne få et påbud om at ophøre med en sådan markedsføring. Bestemmelsen har derfor et bredere anvendelsesområde end kravet om, at en forbrugslånsvirksomhed skal foretage en kreditværdighedsvurdering.

Vedr. behov for tilføjelser analogt med lov om finansiel virksomhed §§ 117a-120

Finans og Leasing finder, at der også bør indsættes en række bestemmelser, som muliggør videregivelse af fortrolige oplysninger i særlige tilfælde, f.eks. til brug for risikostyring inden for en koncern. Det svarer til hvad der gælder for finansielle virksomheder i §§ 117a-120.

Lovforslaget indeholder i § 12 et forbud mod uberettiget videregivelse af fortrolige oplysninger, som virksomheden eller dens ansatte under udøvelsen af deres hverv har fået kendskab til. Denne bestemmelse svarer til § 117 i lov om finansiel virksomhed.

Det altid vil være berettiget at videregive oplysninger, hvis en forbrugslånsvirksomhed er forpligtet til at gøre dette. Der vurderes derfor ikke behov for at indsætte undtagelser til den foreslåede bestemmelse om uberettiget videregivelse af fortrolige oplysninger.

Vedr. sammenhæng til whistleblowerordning efter hvidvasklovgivningen
Finans og Leasing ønsker præciseret i lovforslaget, at såfremt der allerede findes en whistleblowerordning efter hvidvaskloven eller lov om finansiel virksomhed, så opfylder denne ordning kravet i lovforslagets § 13 til en whistleblowerordning. Alternativt ønsker Finans & Leasing, at bestemmelsen udgår, hvis den er overflødig.

Det fremsatte lovforslag indeholder regler om en whistleblowerordning i §§ 13 og 14, fordi det er væsentligt, at der også er en whistleblowerordning i forbrugslånsvirksomheder svarende til, hvad der gælder på det øvrige finansielle område. Har en forbrugslånsvirksomhed allerede en whistleblowerordning i medfør af anden lovgivning, der opfylder kravene i lovforslaget, er det ikke nødvendigt at oprette en ny ordning.

Der er med det netop fremsatte lovforslag L 189 fremsat forslag om en styrkelse af whistleblower-bestemmelserne i de forskellige hovedlove under Finanstilsynets tilsyn. Whistleblowere i forbrugslånsvirksomheder skal naturligvis have samme beskyttelse, og der vil på den baggrund blive fremsat et ændringsforslag til §§ 13 og 14, samt straffebestemmelsen i § 31, således at bestemmelserne får samme indhold og ordlyd som de tilsvarende regler i de øvrige love på det finansielle område.

Med venlig hilsen

Rasmus Jarlov